

ferne kun have kongelig Konstitution, og at deres Enker derfor ikke have en lovhemlet Pensionsret. Rigsdagen har imidlertid hidtil aldrig vægret sig ved at tillægge saadanne Enker, naar det godtgjordes, at de vare i en trængende Forsatning, en Pension, der svarede til det Beløb, som de vilde have faaet efter Pensionslovens almindelige Regler, forsaavidt de havde været Pensionsberettigede. Den Pension, der er foreslaaet for Enken efter Oberstlieutenant Lyken, er en Smule mindre end den, der blev tilstaaet den sidst afgaaede Udskrivningschefs Enke. Det maa derhos bemærkes, at den Enke, hvorom der her er Spørgsmaal, ikke har Børn under 18 Aar, og at der, som Følge heraf, ikke her, som Tilfældet var i afvigte Session, begjæres nogen Understøttelse til Børn ved Siden af den Pension, som man ønsker bevilget til selve Enken.

Det næste Lovforslag, som jeg har den Ære at forelægge, er „Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Rejsbetjentembeder.“ Ligesom Tilfældet var med det lignende Lovforslag, der blev forelagt i afvigte Session, er der her i tre forskellige Paragrafer skjelnet mellem Embeder, for hvis Vedkommende der for første Gang finder Fastsættelse af Kontorholdsvederlag Sted, Embeder, for hvis Vedkommende der for første Gang finder Revision Sted af det fastsatte Kontorholdsbeløb, og endelig Embeder, for hvis Vedkommende Revision anden Gang finder Sted. Af den førstnævnte Klasse Embeder er der denne Gang kun eet, nemlig Embedet som Byfoged og Byskriver i Stege samt Herredsfoged og Skriver i Mjens Herred. Af den anden Klasse er der 6 Embeder og af den tredje Klasse 5. Af disse 11 Embeder, for hvis Vedkommende Revision skal finde Sted i Medfør af Bestemmelsen i Loven af 1869, er der foreslaaet en ringe Nedsættelse for et enkelt Embedes Vedkommende, da det har vist sig, at Kontorholdsudgifterne kunne afholdes med et noget mindre Beløb, end der hidtil er bevilget. For 3 Embeder er der foreslaaet at opstille omtrent eller usorandret det samme Kontorholdsvederlag, som hidtil har været tillagt dem, for de 8 tilbageblevne har det derimod maattet anses for nødvendigt at bringe i Forslag mindre Forhøielse, som variere fra 50 til 150 Rd., idet det efter de indkomne Opgivelse af Embedsmændenes aarlige Udgifter har vist sig, at disse ikke lidet have oversteg de Beløb, der hidtil have været Embederne tillagte.

Det 3die Lovforslag, som jeg har den Ære at forelægge, er „Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.“ Det vil være i det høie Things Grindring, at dette Lovforslag, efterat have været behandlet og vedtaget af Landsthinget i afvigte Session, først kom ind i det høie Thing mod Slutningen af Sessionen. Der fandt en første Behandling Sted, og derefter blev Forslaget henviset til nærmere Overveielse i et Udvalg, der

imidlertid ikke naaede at afgive Betænkning angaaende Lovforslaget. Jeg har derefter anset det for en Selvsjølge, at dette Lovforslag paany maatte blive at forelægge Folkethinget, og da væsentlig i ganske den samme Skikkelse, hvori det havde foreligget Thinget ifjor. Det vil ogsaa findes ved at sammenholde det Lovforslag, jeg nu har den Ære at forelægge, med det Forslag, der forelaa for Thinget i afvigte Session, at der kun er gjort een Forandring i Lovforslaget her, og det er i den sidste Paragraf. Det vil maaske erindres, at i Lovforslaget ifjor var det bestemt, at den eventuelle Lov skulde træde i Kraft 6 Maaneder efter, at det Nummer af Lovtidenden var udkommet, hvori Loven maatte blive indført. I den sidste Paragraf i det nu foreliggende Lovforslag er det derimod foreslaaet, at Loven skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1875. Grunden til, at der her er foreslaaet en Forandring, er den, at Regjeringen nærer det Haab, at denne Lov vil kunne blive sat i Forbindelse med en anden Lov, som Rigsdagen meget har ønsket maatte kunne komme til Forhandling, nemlig en Lov om Forandring i Skiftegebyrerne. Jeg tillod mig allerede under Behandlingen af denne Sag i afvigte Session at udtale en Forventning om, at det vilde lykkes min ærede Kollega Finansministeren efter nærmere Forhandling med Justitsministeren allerede i denne Session at kunne forelægge et saadant Lovforslag. Jeg tør antage, at det ikke vil vare mange Dage, inden Finansministeren vil forelægge det høie Thing et saadant Lovforslag, men det er anset for rigtigt, at disse to Love: om Forandring i Behandlingen af Skifte i Dødsbo og Fællesbo og om Forandring i Skiftegebyrerne træde i Kraft samtidig, og da det af forskellige praktiske Hensyn ikke kan lade sig gjøre, at den sidstnævnte Lov kan træde i Virksomhed før i Begyndelsen af Kalenderaaret 1875, har jeg anset det for rigtigt, at gjøre den Forandring med Hensyn til den nu forelagte Lovs Strafftræden, hvortil jeg har tilladt mig at henvise. Det er ikke nødvendigt, at Loven om Skiftegebyrerne udkommer, forinden Loven om Skifte af Dødsbo og Fællesbo kan træde i Live, medens det derimod omvendt maa anses for en uafviselig Forudsætning for, at Loven om Skiftegebyrerne kan træde i Virksomhed, at tillige en Reform finder Sted i Skifte af Dødsbo og Fællesbo. For saa vidt har jeg heller ikke fundet mig foranlediget til at foretage de Ændringer, som paa et Par andre Steder maatte anses for rigtige i det herved forelagte Lovforslag for det Tilfælde, at Loven om Skiftegebyrerne maatte udkomme. Det er, som sagt, kun ganske faa Steder, hvor der i Lovforslaget findes Bestemmelser, som maa siges nærmest at have Karakteren af Gebyrbestemmelser. Naar der da samtidig med Loven om Behandling af Dødsbo og Fællesbo udkommer en Lov om Skiftegebyrerne, vil det være naturligt, at man i den optager de Bestemmelser, hvilke det anses for rigtigt at